

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

NEWFOUNDLANDINKOIRA (NEWFOUNDLAND)

Alkuperämaa: Kanada
Vastuumaa: FCI

1/4

KÄYTTÖTARKOITUS: Raskaiden taakkojen vetämiseen tarkoitettu vetokoira sekä vesikoira.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Rotu on kotoisin Newfoundlandin saarelta. Se polveutuu paikallisista koirista ja viikinkien vuoden 1100 jälkeen maahantuomista suurista mustista karhukoirsta. Eurooppalaisten kalastajien mukanaan tuomat monet uudet rodut autoivat newfoundlandinkoiran kehittämisessä ja elvyttämisessä. Olennaiset rotuominaisuudet kuitenkin säilyivät. Kun siirtokuntien perustaminen saarelle alkoi vuonna 1610, newfoundlandinkoira oli jo suureksi osaksi saanut käyttötarkoitukseensa soveltuvan rakenteen ja luontaisen käytöksen. Näiden ominaisuuden ansiosta se pystyi kestämaan äärimmäisen ankaria ilmasto- ja meriolo-suhteita vetäessään raskaita taakkoja maalla tai toimiessaan vesi- ja pelastuskoirana.

YLEISVAIKUTELMA: Newfoundlandinkoira on massiivinen, vahvarunkoinen ja lihaksikas koira, jolla on tasapainoiset liikkeet.

TÄRKEITÄ MITTASUHITEITA: Rungon pituus mitattuna lapojen kärjestä istuinluun kärkeen on suurempi kuin säkäkorkeus. Runko on tiivis. Nartun runko voi olla hieman pitempi eikä niin massiivinen kuin uroksen. Etäisyys säästä rintakehän syvimpään kohtaan on hieman suurempi kuin rintakehän alaosa maahan.

Ryhmä: 2

FCI:n numero: 50
Hyväksytty: FCI 6.11.1996
SKL-FKK 18.9.1997

NEWFOUNDLANDINKOIRA

2/4

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Ilmeestä heijastuu hyväntahtoisuus ja lempeys. Newfoundlandinkoira on arvokkaan iloinen ja kekseliäs sekä tunnettu aidosta ystävällisyydestään ja rauhallisuudestaan.

PÄÄ: Massiivinen. Nartun pään rakenne on sama kuin uroksen, mutta se ei ole yhtä jykevä.

KALLO-OSA: Leveä; päälaki on hieman kaartuva ja niskakyhmy voimakkaasti kehittynyt.

OTSAPENGER: Selvästi havaittava mutta ei koskaan jyrkkä.

KIRSU: Suuri ja hyvin pigmentoitunut. Sieraimet ovat hyvin kehittyneet. Mustilla ja valkomustilla koirilla kirsu on musta, ruskeilla ruskea.

KUONO-OSA: Ehdottomasti neliömäinen, syvä, kohtuullisen lyhyt, lyhyen ja hienon karvan peittämä sekä rypytön.

HUULET: Suupielet ovat selvästi havaittavat, mutta eivät ylikorostuneet.

PURENTA: Leikkaava tai tasapurenta.

POSKET: Pehmeät.

SILMÄT: Suhteellisen pienet, kohtuullisen syvällä sijaitsevat ja etäällä toisistaan. Sidekalvoa ei ole näkyvässä. Mustilla ja valkomustilla koirilla väriltään tummanruskeat, ruskeilla sallitaan vaaleammat sävyt.

KORVAT: Suhteellisen pienet, kolmiomaiset, pyöreäkärkiset, kallon takasivulle kiinnittyneet ja päänmyötäiset. Kun aikuisen koiran korvaa vedetään eteenpäin, korvalehden kärki ulottuu saman puoleisen silmän sisänurkkaan.

KAULA: Vahva, lihaksikas, hyvin lapoihin kiinnittynyt ja tarpeeksi pitkä, jotta pään asento on ylväs. Ei runsaasti löysää kaulanahkaa.

RUNKO: Luusto on kauttaaltaan massiivinen. Sivulta katsottuna runko on syvä ja voimakas.

YLÄLINJA: Vaakasuora ja kiinteä säästä lantioon.

SELKÄ: Leveä.

LANNE: Vahva ja lihaksikas.

LANTIO: Leveä ja viisto noin 30°:en kulmassa.

RINTAKEHÄ: Leveä, täyteläinen ja syvä. Kylkiluut ovat hyvin kaareutuneet.

ALALINJA JA VATSA: Vatsaviiva on lähes suora, ei koskaan ylöspäin kohoava.

HÄNTÄ: Newfoundlandinkoira käyttää häntäänsä peräsimenä uidessaan. Siksi häntä on vahva ja tyvestään leveä. Koiran seistessä häntä riippuu suorana mahdollisesti hieman kärjestään kaartuneena ulottuen kintereeseen tai hieman sen alapuolelle. Koiran liikkeessä tai innostuessa häntä nousee selkälínjan tasolle hieman ylöspäin kaartuvana, mutta ei saa kiertyä selän päälle tai kaartua takaraajojen väliin

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

NEWFOUNDLANDINKOIRA

3/4

RAAJAT

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Eturaajat ovat suorat ja yhdensuuntaiset sekä kävellessä että hitaassa ravissa.

LAVAT: Erittäin lihaksikkaat ja taakse sijoittuneet.

KYYNÄRPÄÄT: Rintakehän myötäiset.

VÄLIKÄMMENET: Hieman viistot.

KÄPÄLÄT: Suuret ja sopusuuntaiset runkoon nähden, selvästi pyöristyneet ja tiiviit. Varpaat ovat vahvat ja tiiviisti yhdessä ja niiden välissä on räpylät.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Newfoundlandinkoiran takaosan rakenne on ensisijaisen tärkeä, sillä työntövoima, jota tarvitaan taakkojen vetämiseen, uimiseen ja maatavoitaviin liikkeisiin on pääasiassa riippuvainen takaosasta. Lantionluun tulee olla vahva, leveä ja pitkä.

REIDET: Leveät ja lihaksikkaat.

POLVET: Hyvin kulmautuneet, mutta eivät niin että vaikutelma olisi ylikulmautunut.

SÄÄRET: Vahvat ja melko pitkät.

KINTEREET: Melko lyhyet, matalat, etäällä toisistaan ja yhdensuuntaiset, eivät sisä- eivätkä ulkokierteiset.

KÄPÄLÄT: Vahvat ja tiiviit. Mahdolliset kannukset tulee poistaa.

LIIKKEET: Newfoundlandinkoiran eturaajan askel on pitkä ja takaraajan työntö voimakas, mikä antaa vaikutelman vaivattomasta liikunnasta. Lievä selän rullaus on luonnollista. Vauhdin lisääntyessä raajat lähenevät keskiviivaa ylälinjan pysyessä suorana.

KARVAPEITE

KARVA: Kaksinkertainen ja vettähylyvä. Peitinkarva on kohtalaisen pitkää ja suoraa, ei lainkaan kiharaa. Lievä laineisuus on sallittua. Pohjavilla on pehmeää ja tiheää, talvisin tiheämpää kuin kesällä, mutta aina havaittavissa jonkin verran takaosassa ja rinnassa. Pään, kuonon ja korvien karva on lyhyttä ja hienoa. Etu- ja takaraajat ovat hapsuiset. Häntä on kauttaaltaan pitkä- ja tuuheakarvainen, mutta karvoitus ei ole viirimäinen. Karvapeitteen trimmausta ja leikkausta ei suositata.

VÄRI: Musta, valkomusta ja ruskea.

Musta: Perinteinen väri on musta. Väriin tulee olla mahdollisimman tasainen, hieman auringon polttama sävy sallitaan. Valkoiset merkit rinnassa, varpaissa ja/tai hännän päässä ovat sallitut.

Valkomusta: Tämä väritys on rodulle historiallisesti merkittävä. Toivotuin värija-kauma: Musta pää, jossa mieluiten kuonoon asti ulottuva valkoinen ”pläsi”, symmetrinen musta satula, musta lantio ja hännän tyvi. Muut osat ovat valkoiset ja niissä voi esiintyä vain vähäisessä määrin pilkkuja.

NEWFOUNDLANDINKOIRA

4/4

Ruskea: Ruskea väri vaihtelee suklaanruskeasta pronssiin. Valkoiset merkit rinnassa, varpaissa ja/tai hännän päässä ovat sallitut.

Näyttelyissä kaikki värit kilpailevat samassa luokassa.

KOKO JA PAINO

SÄKÄKORKEUS: Keskikorkeus on täysikasvuilla uroksilla 71 cm ja nartuilla 66 cm.

PAINO: Keskipaino on uroksilla noin 68 kg ja nartuilla noin 54 kg.

Suuri koko on toivottava edellyttäen että rodunomainen sopusuhtaisuus, voimakas rakenne ja oikeanlaiset liikkeet säilyvät.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellämämainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen.

Yleisvaikutelma: Ilmavuus ja massattomuus.

Luuston rakenne: Veltto olemus ja hento luusto.

Luonne: Aggressiivisuus tai arkuus.

Pää: Kapea.

Kuono-osa: Suippo tai pitkä.

Huulet: Ylikorostuneet.

Silmät: Pyöreät, ulkonevat tai väriltään keltaiset, voimakkaasti näkyvä sidekalvo.

Selkä: Köyry, pehmeä tai painunut.

Häntä: Lyhyt, pitkä tai koukkuhäntä, kiertynyt hännänpää.

Eturaajat: Painuneet ranteet, hajavarpaat, sisä- tai ulkokierteiset käpälät, räpylöiden puuttuminen varpaiden välistä.

Takaraajat: Suorat polvet, pihtikinttuisuus, länkisäärisyys ja sisäkierteiset käpälät.

Liikkeet: Sipsuttavat, laahustavat, sivuttain etenevät, liian kapeat tai kehräävät, ristiinastuminen eturaajoilla, ulos- tai korostuneesti sisäänkiertyvät etukäpälät, hackney liikkeet (korkea etuaskel) ja peitsaus.

Karvapeite: Täysin avonainen. Pohjavillan puute.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET: Huono luonne. Ylä-, ala- tai vino purenta. Lyhyt ja litteä karvapeite. Muut kuin valkoiset värimerkit mustilla tai ruskeilla koirilla, muut värit kuin musta, valkomusta ja ruskea.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittyntä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.